

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

8466 REIAL DECRET 519/2006, de 28 d'abril, pel qual s'estableix l'Estatut dels cooperants. («BOE» 114, de 13-5-2006.)

La Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, va establir, a l'article 38.2, l'obligació d'aprovar l'Estatut del cooperant, marc normatiu en què s'han de preveure una sèrie d'aspectes essencials de la tasca dels cooperants, com són els drets i obligacions, règim d'incompatibilitats, formació, homologació dels serveis que presten i modalitats de previsió social.

Una Llei l'article 1.2 de la qual estableix que s'aplica al conjunt d'activitats que es tradueixen en transferències de recursos públics materials i humans, o bé per part de l'Administració General de l'Estat, o bé a través de la col·laboració amb les entitats promotores de la cooperació.

Després del temps transcorregut, la necessitat d'aprovar aquest marc jurídic és impostergable, no només per donar compliment al mandat legal, sinó com a mesura essencial perquè l'Administració General de l'Estat doni suport al treball dels nostres cooperants, que, freqüentment, es du a terme en llocs i condicions de notable duresa (condicions sanitàries deficientes, malalties endèmiques, conflictes bèl·lics oberts o «de baixa intensitat», etc.), que poden suposar situacions de risc per a la seva salut i, en moltes ocasions, per a la seva integritat física. A més, no es pot oblidar que la tasca dels cooperants contribueix a difondre a l'exterior un dels aspectes més positius de la projecció internacional de la societat civil, els ordes religiosos i les institucions públiques espanyoles: la solidaritat internacional.

La tasca que duen a terme els cooperants és un element estratègic a l'hora d'avançar cap a una cooperació de qualitat. Per això, la qualitat i l'eficàcia de la cooperació internacional passen per dignificar les condicions en què els cooperants duen a terme la seva feina. Sens dubte, la millora de les seves condicions i la creació d'un marc jurídic favorable per als qui participen en l'execució dels projectes ha de tenir un impacte molt positiu sobre la cooperació internacional que duen a terme l'Administració General de l'Estat, comunitats autònomes, entitats locals i persones o entitats promotores de la cooperació internacional per al desenvolupament o l'acció humanitària que defineix aquest Estatut.

El present Reial decret pretén garantir els drets, especialment laborals, de les persones que duen a terme activitats de cooperació i contribuir a un millor desenvolupament de les activitats de cooperació internacional, considerades com a part de l'acció exterior de l'Estat en la mesura que impliquen determinades obligacions per a l'Administració espanyola a l'exterior i que afecten la política exterior, i que s'hi emmarquen, la fixació de la qual correspon, d'acord amb l'article 97 de la Constitució, al Govern. A aquests efectes també es regulen determinades obligacions dels cooperants i les entitats promotores. Les normes del Reial decret, en conseqüència, estan fonamentades en les competències de l'Estat sobre legislació laboral o en matèria de funció pública (article 149.1.7a i 18a de la Constitució), i també, de manera general, en el títol corresponent a les relacions internacionals (article 149.1.3a de la Constitució), i el Reial decret presta una especial atenció a la coresponsabilització de les comunitats autònomes i, si s'escau, d'altres administracions públiques, en aquests àmbits a través dels convenis que puguin establir amb l'Administració General de l'Estat.

Complint, doncs, el mandat de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, l'Estatut dels cooperants que ara s'aprova aborda aspectes substancials de la seva activitat, que es poden agrupar en tres grans categories:

La incidència de la tasca que han de dur a terme com a cooperants sobre la seva relació jurídica de prestació de serveis (ja sigui laboral o administrativa),

Els drets i deures específics que els corresponen com a cooperants,

La concertació d'una assegurança col·lectiva per part de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional.

Respecte a la primera qüestió, és a dir, quant a la projecció de l'activitat dels cooperants sobre la seva relació jurídica de prestació de serveis, ja sigui laboral, funcional o estatutària, són diverses les qüestions que aborda aquest Estatut.

Així, i després d'unes definicions i precisions de caràcter general, s'introdueix l'obligatorietat de subscriure un «acord complementari de destí», instrument jurídic i documental adreçat a proporcionar més seguretat jurídica al cooperant, atès que recull un catàleg de drets que se li han de reconèixer i que el seu ocupador ha de complir obligatòriament. En els casos en què hi hagi una relació laboral del cooperant amb l'entitat impulsora del projecte en què participi, s'estableix que aquest document s'ha d'incorporar com un annex al contracte de treball. A més, l'exigència de forma escrita per al contracte de treball, inclòs aquest annex, derivada de les previsions del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, es configura com una garantia addicional per al cooperant.

Posteriorment, aquest Estatut aborda altres aspectes més concrets de la relació de serveis dels cooperants, com són els relatius a situacions d'excedència, incompatibilitats, o validació del treball dut a terme. Amb aquestes precisions, es volen concretar per a aquest col·lectiu les previsions de caràcter general que figuren a la legislació laboral o administrativa, segons correspongui.

Respecte a les incompatibilitats dels cooperants, es consideren en aquest Estatut les que deriven, precisament, de l'específica tasca com a cooperants, no les que puguin derivar, si s'escau, de l'eventual condició de funcionari públic, per a la qual s'han d'ajustar a la legislació corresponent. En concret, aquí es preveuen dos tipus d'incompatibilitats: les que poden sorgir, precisament, de la seva condició de «cooperant» (en aquest sentit, és necessari distingir entre aquesta condició i la condició de «voluntari», d'acord amb la distinció que entre les dues figures estableix la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament), i les que puguin sorgir de les funcions concretes que hagin de dur a terme en l'exercici de la seva activitat. Respecte a aquestes, s'intenta evitar una implicació dels cooperants en temes aliens als projectes de cooperació, o en activitats perjudicials per al medi ambient o la salut de les persones. També s'intenta evitar que els cooperants puguin actuar com a agents dels governs o administracions locals, o associar-se a interessos d'empreses o companyies amb ànim de lucre de qualsevol naturalesa.

Pel que fa al segon dels àmbits que considera aquest Estatut (drets i deures dels cooperants), cal assenyalar que els drets que es reconeixen específicament als cooperants són els següents: 1) dret a rebre no només formació adequada, sinó a més informació sobre aspectes determinants de la seva feina i del lloc de destí, 2) dret a rebre una compensació per atendre les despeses específiques de trasllat a l'estranger, 3) dret a una retribució complementària que constitueix un «salari digne» que garanteixi unes condicions de vida tan adequades com sigui possible al país de destí, 4) dret que el temps de feina com a cooperant es pugui comptar com a mèrit per valorar en els concursos d'accés a

l'ocupació en el sector públic, d'acord amb el que disposin les convocatòries corresponents.

Pel que fa a obligacions, s'imposa als cooperants el deure formal d'inscriure's en el consolat d'Espanya que geogràficament correspongui, deure que es justifica per raons òbvies de seguretat. A més, es recorda l'inexcusable deure de complir la legalitat vigent de l'Estat destí i les exigències que imposa el respecte dels drets humans i les restants obligacions de dret internacional. També s'estableix l'obligació de l'entitat promotora de cooperació de dipositar una còpia simple del contracte en l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional.

Com a tercer element, s'aborda la desprotecció dels cooperants espanyols a l'exterior. Atès que, tot i que compleixin les seves obligacions fiscals al nostre país així com les derivades de la Seguretat Social, els cooperants estan desprotegits, o bé per la inexistència de convenis en matèria de seguretat social amb els països on exerceixen la seva tasca, o bé per la inexistència d'un sistema públic de salut amb prou garanties. Per a això s'estableix la important novetat de la concertació d'una assegurança col·lectiva. Per trobar una fórmula d'assegurament col·lectiu que sigui eficient, s'opta per contractar una assegurança col·lectiva que s'ha de sufragar en la part que li correspongui amb fons de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional. Amb això, es vol evitar la dispersió de múltiples assegurances, subscrietes per cada organització no governamental o administració pública, i també es vol aconseguir un abaratiment de costos. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional ha de determinar els percentatges o les quanties que han d'aportar les entitats promotores de la cooperació, les comunitats autònomes o altres administracions públiques que optin per adherir-se a aquesta assegurança col·lectiva.

Mitjançant la disposició addicional primera, s'aclareix que l'assegurança col·lectiva que estableix aquest Estatut és independent del règim de previsió social que sigui obligatori segons la normativa aplicable, a la qual, en tot cas, cal atènyer-se, sense que la subscripció d'aquesta assegurança es pugui entendre com a eximent o substitutiva d'aquesta.

La disposició addicional segona estableix que és aplicable als cooperants el règim extraordinari d'indemnitzacions que preveu el Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat. Sobre això, s'ha buscat compaginar els requisits que estableix el Reial decret llei amb les previsions de l'Estatut mateix.

La disposició addicional tercera estableix l'aplicabilitat dels programes i polítiques actives d'ocupació als cooperants retornats que s'inscriu com a demandants d'ocupació en els serveis públics corresponents.

La disposició addicional quarta preveu l'objectiu d'aconseguir la coresponsabilització efectiva de les comunitats autònomes i, si s'escau, d'altres administracions públiques que puguin tenir projectes de cooperació internacional propis en la implantació i seguiment d'aquest Estatut. Amb aquesta finalitat, es preveu la subscripció de convenis de col·laboració específics, en què s'han d'abordar aspectes com ara l'intercanvi d'informació o la interconnexió de registres; i en què també s'ha d'abordar, si s'escau, el que fa referència a l'aportació econòmica que els correspondria per finançar l'assegurança col·lectiva que estableix aquest Reial decret, si s'hi volen adherir. A més, recull, com un criteri informador de l'activitat de totes les administracions públiques en aquest àmbit, que ha de permetre el compliment efectiu d'aquest Estatut, l'exigència de controlar que els projectes de cooperació internacional que es presentin per obtenir subvenció o finançament inclouen la suficient dotació econòmica per fer front als drets dels cooperants.

Finalment, la disposició addicional cinquena determina que els cooperants dependents d'ordes religiosos es regeixen per la seva pròpia normativa interna. No obs-

tant això, en els projectes que siguin finançats per l'AECI, aquesta ha d'establir les condicions per adherir-se a l'assegurança col·lectiva.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, amb l'informe previ del Consell de Cooperació al Desenvolupament, escoltat el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'abril de 2006,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte de l'Estatut dels cooperants.*

Aquest Reial decret té per objecte aprovar un Estatut dels cooperants en el qual es determinen els seus específics drets i obligacions, règim d'incompatibilitats, formació, homologació dels serveis que presten i modalitats de previsió social, en compliment del que preveu l'article 38.2 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Als efectes d'aquest Estatut, són cooperants les persones físiques que participin en l'execució, sobre el terreny, d'un determinat instrument de cooperació internacional per al desenvolupament o d'ajuda humanitària en qualsevol de les seves fases, que s'ha de dur a terme en un país o territori beneficiari de la política d'ajuda al desenvolupament, part de l'acció exterior de l'Estat d'acord amb l'article 3 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, i que tinguin una relació jurídica amb una persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària, en els termes que assenyala l'article 3 d'aquest Reial decret.

2. Als efectes d'aquest Estatut, es consideren persones o entitats promotores de la cooperació internacional per al desenvolupament o l'acció humanitària totes les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, que organitzin, impulsin, duguin a terme o executin accions de cooperació per al desenvolupament o humanitàries en països o territoris dels que preveu l'apartat 4 d'aquest article, amb independència del finançament públic o privat d'aquests projectes.

3. Als efectes de l'apartat anterior, les persones físiques o jurídiques de caràcter privat es consideren entitats promotores de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària quan compleixin els requisits que preveu l'article 32 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament, i estiguin degudament inscrites en el corresponent registre de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, regulat mitjançant el Reial decret 993/1999, d'11 de juny.

4. Es consideren països o territoris beneficiaris d'ajuda al desenvolupament els que el Comitè d'Ajuda al Desenvolupament de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, o entitat que el substitueixi, defineix com a tals, així com qualsevol altre país on es declari una situació d'emergència humanitària.

5. No es considera cooperant el personal local que pugui contractar l'entitat promotora de la cooperació. La relació d'aquest personal local amb la persona o entitat que el contracti es regeix per la llei de l'Estat que determinin les normes de dret internacional que siguin aplicables.

Article 3. *Relació jurídica amb la persona o entitat promotora de la cooperació internacional per al desenvolupament o l'acció humanitària.*

1. Els cooperants han d'estar vinculats amb la persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament.

lupament i l'acció humanitària per alguna de les relacions jurídiques següents:

- a) Relació sotmesa a l'ordenament jurídic laboral.
- b) Relació funcional o de personal al servei de les administracions públiques.

2. Sense perjudici d'això, al personal al servei de les administracions públiques se'ls ha d'aplicar, en tot cas, les condicions més beneficioses que reconguin les normes per al personal a l'exterior de l'Administració General de l'Estat, a les quals es refereix l'article 30 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament.

3. En cap cas es poden considerar cooperants en els termes que estableix el present Estatut les persones la relació de les quals amb l'entitat promotora tingui la naturalesa d'arrendament de serveis civil o mercantil, o de becaris.

Article 4. *Relació laboral.*

1. La relació laboral entre el cooperant i la persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària, a què es refereix l'article anterior, s'ha d'ajustar necessàriament a la regulació que, per a les diferents modalitats de contracte de treball, estableix la legislació laboral.

El contracte s'ha de formalitzar per escrit, sigui quina sigui la durada, d'acord amb el que disposen l'article 8.2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i la resta de la normativa aplicable als contractes de treballadors contractats a Espanya (els cooperants) al servei, a l'estranger, de les entitats promotores espanyoles.

2. L'entitat promotora ha de determinar l'experiència professional i titulació requerides i que siguin rellevants per a les funcions que ha de dur a terme el cooperant en relació amb el projecte o programa de cooperació per als quals es contracti.

3. En el cas de contractació temporal per a obra o servei determinats, a més del que estableix la seva normativa reguladora, en el contracte s'ha de determinar la causa que justifiqui la temporalitat, en relació amb el període d'execució del projecte o programa de què es tracti i de la descripció de les tasques que s'han de dur a terme. Sense perjudici d'això, quant a la durada previsible i detalls de les tasques que s'han de dur a terme, cal atènyer-se al que estableix l'acord complementari que regula l'article 6.

Article 5. *Acord complementari de destí a un país o territori receptor d'ajuda al desenvolupament.*

1. El cooperant i la persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament i l'acció humanitària han de signar un acord complementari per dur a terme la seva prestació, que especifiqui les condicions especials d'aquesta en el país de destí.

2. Aquest acord s'ha de formalitzar per escrit, amb el contingut que determina l'apartat tercer d'aquest article. No obstant això, l'omissió de la forma escrita no ha de perjudicar els drets que aquest Estatut atorga als cooperants. Es pot establir un model oficial d'aquest document mitjançant una norma que desplegui el present Reial decret.

3. L'acord complementari de destí del cooperant en un país o territori receptor d'ajuda al desenvolupament ha de tenir el contingut mínim següent:

- a) Determinació del país o territori beneficiari d'ajuda al desenvolupament on el cooperant hagi de dur a terme la seva tasca, amb indicació de l'Estat i del municipi o comunitat en què s'ubiqui l'establiment o centre de treball al qual el cooperant s'ha d'adscriure en el país de destí.

b) Descripció del projecte o programa al qual es destina el cooperant perquè hi col·labori.

c) Data d'inici de la prestació de serveis, i data estimada de finalització. En el supòsit que la data de finalització pugui estar subjecta a qualsevol contingència no prevista en el programa o projecte, l'acord ha d'especificar que la finalització se li ha de comunicar amb una antelació mínima d'un mes.

d) Relació de les precaucions mèdiques específiques, i especialment de vacunació, que ha d'adoptar el cooperant, abans, durant i després de l'execució de la seva prestació, en funció del lloc de destí. Així mateix s'ha d'indicar una llista dels serveis hospitalaris i d'assistència mèdica més pròxims al lloc de destí.

e) Règim d'horaris, vacances, viatges a l'exterior i permisos aplicables, així com el procediment que s'ha de seguir per aplicar-lo.

f) Normes de seguretat bàsiques en el país de destí i recursos que s'han de fer servir en els supòsits en què la seguretat del cooperant o de la tasques que s'han de dur a terme resultin afectades.

g) Informació de les formalitats administratives que s'han d'acomplir en l'Estat de destí per residir-hi i treballar-hi, amb expressió dels documents que l'entitat promotora de l'ajuda al desenvolupament ha de facilitar al cooperant abans de marxar.

h) Concreció de les retribucions salarials i extrasalarials que corresponguin. Detall de totes les percepcions, en metàl·lic o en espècie, que siguin procedents, com ara compensació, dietes, ajudes, indemnitzacions o bestretes per despeses o per qualsevol altre concepte derivat de l'execució de la seva prestació.

i) Transcripció dels drets i obligacions dels cooperants que descriuen els articles 7 a 12 d'aquest Reial decret.

j) La moneda en la qual s'han de pagar les retribucions i altres percepcions econòmiques del cooperant. Igualment, se n'ha d'indicar el contravalor en euros, valor que s'ha de prendre com a referència per actualitzar les percepcions salarials.

k) Informació sobre les condicions de l'assegurança, incloses les de repatriació del cooperant.

4. La persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament i l'acció humanitària ha de dipositar una còpia d'aquest acord en l'Agència Espanyola per a la Cooperació Internacional, dins dels vint dies següents a la signatura.

Article 6. *Contracte de treball i acord complementari de destí.*

1. Quan la relació entre el cooperant i la persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària sigui de caràcter laboral, l'acord complementari de destí a un país o territori receptor d'ajuda al desenvolupament que preveu l'article 5 d'aquest Reial decret s'ha d'incloure com un annex en el corresponent contracte de treball, del qual ha de formar part.

2. Tots els contractes de treball subscrits entre els cooperants i les persones o entitats promotores de la cooperació s'han de formalitzar per escrit, sigui quina sigui la durada i modalitat de contractació per la qual es regeixin.

3. En aquests casos, la persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària ha de dipositar una còpia simple del contracte de treball, amb l'annex inclòs, en l'Agència Espanyola per a la Cooperació Internacional, dins dels 20 dies següents a la signatura.

Article 7. *Situacions d'excedència i assimilables.*

1. Els cooperants tenen dret a reincorporar-se, quan tornin de la missió de cooperació internacional o ajuda

humanitària, al mateix lloc de treball que tenien abans de ser enviats per dur a terme les tasques de cooperació, quan els treballs de cooperació internacional s'hagin dut a terme per a la mateixa entitat per a la qual prestaven els seus serveis a Espanya, d'acord amb el que disposa la legislació corresponent.

2. Quan la persona o entitat per a la qual s'ha de dur a terme l'activitat de cooperació no sigui l'entitat, empresa o administració per a la qual el cooperant estigui exercint el seu treball habitual, és aplicable el que s'esmenta tot seguit respecte al seu lloc de treball habitual:

a) Si el cooperant és funcionari d'una administració pública, o està sotmès a un règim de personal estatutari al servei dels serveis públics de salut, a partir del moment en què sigui enviat a exercir tasques de cooperació per al desenvolupament o acció humanitària, i sempre que estigui previst que es prolonguin durant més de sis mesos, ha de passar a la situació de serveis especials, prevista a l'article 29.2.a) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, i a l'article 64.2 de la Llei 55/2003, de 16 de desembre, de l'Estatut marc del personal estatutari dels serveis de salut. Si no s'arriba a la durada assenyalada de sis mesos, el cooperant ha de romandre en situació de servei actiu.

b) Si es tracta d'una relació laboral, el treballador ha de passar a la situació d'excedència voluntària, i té dret a la reserva del seu lloc de treball d'acord amb el que estableix l'article 46 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, o, si s'escau, el conveni col·lectiu que sigui aplicable.

Article 8. *Incompatibilitats.*

No poden adquirir la condició de cooperant que regula aquest Estatut, o la perden quan ja l'hagin adquirit, els qui duen a terme les funcions o tasques següents:

a) Les pròpies dels funcionaris, agents i personal del Govern, membres de les Forces de Seguretat, membres de les Forces Armades, càrrecs públics electes o de lliure designació, de qualssevol governs o administracions públiques territorials de l'Estat on es dugui a terme el projecte de cooperació per al desenvolupament o acció humanitària. En cas que en aquest territori hi hagi més d'un govern reconegut almenys per tres estats, aquesta incompatibilitat s'ha d'aplicar a tots.

b) Les que impliquin col·laboració amb els objectius o activitats d'alguna empresa, societat o companyia amb ànim de lucre, d'àmbit multinacional o local, que mantinguin activitats relacionades amb els recursos naturals de l'Estat o territori on es dugui a terme el projecte de cooperació per al desenvolupament o acció humanitària, o que puguin produir efectes negatius en la salut de les persones o efectes significatius en el medi ambient natural o en la flora o fauna locals.

Article 9. *Certificació de les tasques dutes a terme.*

Amb la finalitat de facilitar la reincorporació al mercat laboral dels cooperants i el còmput del treball dut a terme, als efectes del que assenyalava l'article 10.1.g), una vegada finalitzada la seva missió, la persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària ha d'emetre un certificat fefaent de la durada dels serveis prestats en l'activitat de cooperació al desenvolupament, així com del lloc o dels llocs de treball exercits i les principals tasques que el cooperant ha dut a terme en cadascun, que ha de ratificar l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional en el termini màxim de 40 dies o l'òrgan i procediment que, si s'escau, determini cada comunitat autònoma per accedir als llocs de treball de la seva Administració.

Article 10. *Drets dels cooperants.*

1. Els cooperants gaudeixen dels drets que figuren en els apartats següents, sense perjudici dels que els corresponen d'acord amb el que preveuen les disposicions legals aplicables als ciutadans espanyols a l'exterior, i de qualssevol altres dels quals siguin titulars en virtut d'altres disposicions.

a) Dret a rebre una formació adequada per exercir la seva tasca, abans de marxar cap a un país beneficiari d'ajuda al desenvolupament.

b) Dret a rebre informació sobre les qüestions que preveuen les lletres e) i f) de l'article 5.3.

c) Dret al reembossament complet de les despeses següents:

Qualsevol despesa en què incorri per obtenir permisos necessaris per a la seva residència i treball en el país de destí, així com per a la residència del seu cònjuge, o persona amb la qual mantingui una relació anàloga, i els seus descendents.

Despeses de trasllat de béns mobles al lloc de destí, que ha de comprendre com a mínim 50 kg de pes per enviament aeri per al cooperant i 35 kg per cada acompanyant, sempre que aquest sigui el seu cònjuge, o persona amb la qual mantingui una relació anàloga, o els seus descendents.

d) Dret a una retribució complementària per afrontar:

Les despeses fixes de residència en el país de destí, llevat que el contracte estableixi una altra fórmula que inclogui aquesta situació.

Les despeses d'escolarització dels seus fills en el país de destí.

e) Dret a una previsió social específica, quan el cooperant no tingui prou cobert algun dels riscos que s'esmenten a continuació a través del règim general de la Seguretat Social o, si s'escau, a través del règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris (classes passives-mutualisme administratiu), mitjançant l'assegurament de les situacions següents:

La pèrdua de la vida i la invalidesa permanent, en qualsevol dels seus graus, sempre que no sigui aplicable el que preveu la disposició addicional segona d'aquest Reial decret.

Una atenció mèdica i hospitalària similar a la cobertura a què es té dret a Espanya, per qualsevol contingència esdevinguda en el país de destí, incloent-hi les revisions periòdiques generals i ginecològiques, embaràs, part, maternitat, i les derivades de qualsevol malaltia o accident; així com la despesa farmacèutica ocasionada i la medicina preventiva que requereixen determinades malalties, epidèmies o pandèmies existents als països de destí.

L'atenció psicològica o psiquiàtrica per patir angoixa, estrès posttraumàtic o qualsevol altre trastorn d'índole similar durant la seva tasca o quan la finalitzi.

Revisió medicosanitària específica quan torni a Espanya.

La repatriació en cas d'accident, malaltia greu, mort, catàstrofe o conflicte bèl·lic en el país o territori de destí.

f) Dret a la immediata atenció dels seus problemes per part dels serveis diplomàtics espanyols en l'Estat de destí, en especial de les oficines tècniques de cooperació, quant a l'exercici adequat de la seva activitat laboral i, si no n'hi ha, pels més pròxims, així com dels serveis diplomàtics dels estats membres de la Unió Europea en els termes que estableixen els tractats de la Unió i la resta de la normativa aplicable.

g) Dret que el temps que hagin actuat com a cooperants els sigui computat com a mèrit per valorar en les convocatòries de places en el sector públic que tinguin relació amb la cooperació internacional, d'acord amb el que disposen la normativa aplicable i les bases de cada convocatòria.

2. Els anteriors drets descrits els pot exigir directament el cooperant a la persona o entitat promotora de la cooperació per al desenvolupament i l'acció humanitària.

Article 11. *Deures dels cooperants.*

A més dels deures que derivin de la seva relació jurídica amb la persona o entitat promotora de l'ajuda al desenvolupament o l'acció humanitària, els cooperants han de:

a) Observar una conducta adequada en el país o territori de destí, respectant les lleis i usos locals i les resolucions de les autoritats competents, sempre que no vulnerin la Declaració universal dels drets humans de 10 de desembre de 1948, o el Pacte internacional de drets civils i polítics de 19 de desembre de 1966, ni tampoc qualsevol tractat internacional en matèria de drets fonamentals en el qual l'Estat de destí sigui part.

b) Notificar la seva arribada i, en el termini màxim de dos mesos, inscriure's en el consolat del Regne d'Espanya més pròxim al seu lloc de destí, així com comunicar que marxa quan retorni.

c) Notificar la seva arribada i presentar-se davant l'oficina tècnica de cooperació, a través, si s'escau, de l'organització promotora, per tal d'informar de la feina i tasques assignades, així com d'establir la manera i mecanismes de contacte que hagi de mantenir durant la seva estada.

Article 12. *Dotació financera per a l'assegurament col·lectiu dels cooperants.*

1. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional pot concertar una assegurança col·lectiva, que cobreixi els riscos que li correspongui previstos a l'article 10.1.e) d'aquest Reial decret. Així mateix, les entitats promotores de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària han d'abonar la part que els correspongui per cobrir les contingències dels seus cooperants que estableix el dit article.

2. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional ha de negociar amb les entitats asseguradores les condicions de les pòlisses per a la finalitat exposada al paràgraf anterior. La contractació d'aquesta assegurança col·lectiva s'ha de fer d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, i altres disposicions concordants.

3. Les entitats promotores de la cooperació, per complir les obligacions d'assegurament dels seus cooperants, es poden adherir a l'assegurança general col·lectiva contractada per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional, o poden subscriure pòlisses independents que, en tot cas, han de cobrir, almenys, les contingències que preveu l'article 10.1.e) d'aquest Reial decret.

4. Les comunitats autònomes i, si s'escau, altres administracions públiques que promoguin projectes de cooperació internacional, també es poden adherir a l'assegurança general col·lectiva contractada per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional.

5. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional ha de determinar els percentatges o les quanties que, si s'escau, han d'aportar les entitats promotores de la cooperació. Pel que fa a l'aportació de les comunitats autònomes o altres administracions públiques interessades a adherir-se a aquesta assegurança col·lectiva, cal atènyer-se al que estableixin els convenis de col·laboració respectius.

Disposició addicional primera. *Règim públic de protecció social.*

Els cooperants, en funció del tipus de relació que els vinculi amb la persona o entitat promotora de la coopera-

ció per al desenvolupament o l'acció humanitària, i sense perjudici del que disposen els tractats o convenis que puguin ser aplicables, han d'accedir a la relació d'assegurament amb el règim públic de protecció social que correspongui, o l'han de mantenir, si s'escau, en els termes i amb les particularitats que estableixen les seves normes reguladores respectives, especialment les previstes per als supòsits de trasllats o de prestació de serveis a l'es-tranger.

Disposició addicional segona. *Aplicabilitat del règim d'indemnitzacions que preveu el Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat.*

S'ha d'aplicar als cooperants, que tinguin aquesta condició segons aquest Reial decret, el règim d'indemnitzacions que preveu el Reial decret llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat, quan es donin les condicions que estableix.

Disposició addicional tercera. *Cooperants retornats i reinserció laboral.*

La inscripció com a desocupats en els serveis públics d'ocupació dels cooperants, una vegada que retornin a Espanya després d'exercir les seves tasques de cooperació, ha de garantir l'aplicació als cooperants de les polítiques actives d'ocupació, d'acord amb el que preveu l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, i s'ha de determinar la seva inclusió en els programes de polítiques actives d'ocupació, especialment en els programes de reorientació professional, previstos anualment als pressupostos generals de l'Estat.

Disposició addicional quarta. *Col·laboració amb les comunitats autònomes i altres administracions públiques.*

1. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació i l'Agència Estatal de Cooperació Internacional poden subscriure els convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes que siguin necessaris per regular l'intercanvi d'informació, registre de persones o entitats promotores de la cooperació internacional, contractes i acords complementaris de destí dels cooperants i, si s'escau, per determinar l'aportació econòmica que correspongui a les comunitats autònomes per adherir-se a l'assegurança col·lectiva promoguda per l'AECl.

2. Totes les administracions públiques que financin activitats de cooperació per al desenvolupament o acció humanitària han de vetllar perquè els projectes que es presentin per rebre subvenció o finançament respectin la normativa sobre drets i deures dels cooperants i, específicament, les normes que preveu aquest Reial decret.

Disposició addicional cinquena. *Cooperants vinculats a esglésies, confessions o comunitats religioses.*

1. Els cooperants dependents de la Conferència Episcopal, diòcesis, ordes, congregacions, o vinculades a qualsevol església, confessió o comunitat religiosa inscrita en el Registre d'entitats religioses del Ministeri de Justícia s'han de regir per la seva pròpia normativa.

2. No obstant això, s'han d'arbitrar els mecanismes necessaris perquè aquests cooperants, quan executin projectes de cooperació finançats per l'AECl, es puguin adherir a l'assegurança col·lectiva que preveu l'article 12 d'aquest Reial decret, en les condicions que determini l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional.

Disposició addicional sisena. *Indemnitzacions per raó de servei.*

El que disposa l'apartat 1.c) de l'article 10 no és aplicable al personal al servei de les administracions públiques, al qual és aplicable el Reial decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó del servei. Igualment no és aplicable l'apartat 1.d) de l'article 10 al personal funcionari de les administracions públiques, al qual és aplicable el Reial decret 6/1995, de 13 de gener, de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger.

Disposició transitòria primera. *Assegurament dels cooperants i ajudes a les entitats promotores.*

1. Fins que l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional no hagi concertat l'assegurança col·lectiva que preveu l'article 12 d'aquest Reial decret, l'assegurament dels riscos que estableix l'article 10.1.e) és responsabilitat de cada entitat o persona promotora de la cooperació per al desenvolupament o l'acció humanitària. L'Agència Espanyola de Cooperació Internacional ha de contractar en els sis mesos posteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret l'assegurança col·lectiva esmentada.

2. En el present exercici, l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional ha d'establir ajudes a les entitats promotores per minorar el cost que les pòlisses els puguin suposar, quan aquestes derivin d'actuacions que s'emmarquin dins de les prioritats de la cooperació espanyola.

Disposició transitòria segona. *Dotació financera per a l'assegurament col·lectiu.*

L'avantprojecte de llei de pressupostos generals de l'Estat ha d'incloure una partida específica per finançar l'assegurament col·lectiu que preveu l'article 12 d'aquest Reial decret, i ha de crear, si cal, un fons de previsió específic per a això. Transitòriament, els fons de l'Administració General de l'Estat que siguin necessaris per concertar l'assegurança prevista han de provenir de les partides corresponents del pressupost ordinari de despeses de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional.

Disposició transitòria tercera. *Termini d'adaptació.*

Les persones o entitats que defineix l'article 2.2 tenen un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret per donar compliment al que disposa l'article 6.3.

Disposició final primera. *Habilitació.*

S'habilita el ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació per dictar les normes necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors
i de Cooperació,

MIGUEL ÀNGEL MORATINOS CUYAUBÉ

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

8467 *ORDRE EHA/1439/2006, de 3 de maig, reguladora de la declaració de moviments de mitjans de pagament en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de capitals. («BOE» 114, de 13-5-2006.)*

Els moviments de mitjans de pagament anònims han estat objecte els últims anys d'una renovada atenció des de la perspectiva de la prevenció del blanqueig de capitals. L'evidència proporcionada pels experts operatius en reiterats exercicis de tipologies organitzats pel Grup d'Acció Financera Internacional (GAFI) respecte de la creixent utilització d'elevades quantitats d'efectiu en esquemes delictius va motivar que la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, modifiqués la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, i es traslladés a l'àmbit de la prevenció del blanqueig de capitals una qüestió que havia estat tractada tradicionalment des de l'òptica del control de canvis (Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis).

La necessitat de control dels moviments d'efectiu s'ha reafirmat per la recent aprovació del Reglament (CE) 1889/2005 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005 (publicat en el «Diari Oficial de la Unió Europea» amb data 25 de novembre de 2005), relatiu als controls de l'entrada o sortida de diners efectius de la Comunitat. Com assenyalava el mateix Reglament (CE) 1889/2005 en l'apartat tercer de la part expositiva, «l'esmentada harmonització no ha d'afectar la possibilitat que els estats membres realitzin, d'acord amb les disposicions existents en el Tractat, controls nacionals dels moviments de diners efectius dins de la Comunitat».

Conseqüentment, una vegada desplegades pels articles 2.3 i 17.4 del Reglament aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, en la redacció que en fa el Reial decret 54/2005, de 21 de gener, les previsions dels articles 2.4 i 3.9 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, en la redacció que en fa la Llei 19/2003, de 4 de juliol, escau ara dictar la corresponent ordre reguladora de la declaració prèvia de moviments de mitjans de pagament en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de capitals.

L'apartat primer determina, de conformitat amb les previsions legals i reglamentàries, l'àmbit d'aplicació de l'Ordre. En aquest punt, la principal novetat està en el fet que, a l'empara de l'habilitació que conté l'article 2.4 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, s'eleva les quanties subjectes a declaració, que queden fixades en 10.000 euros per a l'entrada o sortida per frontera i en 100.000 euros per als moviments pel territori nacional. La primera xifra se situa en línia amb el que estableix el Reglament (CE) 1889/2005, i és netament inferior al límit màxim que estableix el GAFI (15.000 euros, Recomanació especial IX sobre finançament del terrorisme). Quant als moviments interns, s'ha considerat que la xifra de 100.000 euros facilita el coneixement i consegüent compliment de l'obligació per part dels interessats, sense que l'elevació respecte dels 80.500 euros establerts originalment suposi riscos rellevants des de la perspectiva de la prevenció del blanqueig de capitals.

L'apartat segon, de conformitat amb l'habilitació que estableix l'article 2.3 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, regula el model de declaració. Es precisa que el model esmentat, incorporat com a annex a la present Ordre, és únic, i s'ha de portar i exhibir davant les autoritats als efectes que comprovïn el compliment efectiu de l'obligació de declaració. Així mateix, amb caràcter general es reconeix la possibilitat de presentació telemà-